

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 192.

Elleve Session.

58de Møde.

Torsdagen, den 8de Marts Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Tsberning (fortsat): Gaae vi Historien igjennem, saa finde vi, at medens der var Ufred paa Havet, gif en væsentlig Deel af Omsætningen og Udviklingen gjennem Indlandet, men saasnart Freden kom paa Havet, saa vendte Omsætningen og Udviklingen sig nærmere til Kysterne; det ville vi finde bekræftet overalt. Hovedhandelsveien gif midt gjennem Landet, indtil Havet kunde besejles med Sikkerhed og Hurtighed; fra den Tid af hørte de mægtige Handelsstæder midt i Landet op at have samme Betydning, og Forholdet har i denne Henseende været det samme i Sylland som i hele Europa. Naar vi nu vende om, og i Indlandet ved Omsætningsmidler, der kunne komme til at opveie Havets Fordele, stabe Handelsstæder, saa ville vi befrugte Indlandet paa samme Maade, som Havet har befrugtet Kysterne. Det er et saa simpelt Regnestykke, at Enhver, som vil regne efter, kan komme til dette Resultat, men Enhver, som absolut vil holde sig bunden til det, som nu er, og sige: hertil er Historien gaaet, og længere skal den ikke gaae, jeg vil binde Historien, han kommer ikke til at gavne Staten. Jeg skal godt afvente den Tid, som det ærede Medlem har bebudet, da han vil træde frem i de hjøbenhavnske Sager, og jeg skal da gjøre mig hans nuværende Betragtninger til Regel.

Bligen-Finecke: Da jeg nærede Frygt for, at Medlemmer i det nuværende Ministerium ifølge deres Stilling kunde tiltroe sig en mere ubdvidet Ret til at slutte Overenskomster, der engagerede Statens Midler, end Medlemmerne af det forrige Ministerium, tog jeg idag deraf Anledning til at søge fremkaldt Optringer, der for mig kunde have en saadan Betyggelse, at jeg kunde stemme for en Bevilling, der, saafremt Ministeriet ikke ansaae sig berettiget til at engagere Statens Midler i et saa vidt Omfang som af mig antydet, vilde være mindre farlig, end den vil være, dersom Ministeriet ansaae sig berettiget til i større Omfang at disponere derover. Da disse Optringer vare fremkomne, havde den ærede Indenrigsminister den Godhed at sige mig, at han var bleven „forbauset“ derover, og han havde tillige den Godhed at meddele mig, at han ansaae sig fuldt berettiget til at bruge en saadan givne Bemyndigelse paa den Maade, som han maatte finde rigtig og forsvarlig. Denne sidste Deel af den ærede Ministers Svar bærer aabenbart Spor af at være givne under Indtrykket af en „Forbauselse“, men indeholder for mig ikke den allerminste Betyggelse; jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved. En æret Rigsdagsmand for Hjørring (Fischer) har i aften udtalt og sagt til mig, at han troede, der paahvilede mig en Forpligtelse til nærmere at forklare, hvad jeg havde tænkt ved de Udtalelser, jeg i Formiddags fremsatte. Jeg skal tillade mig at sige ham, at det er mig selv, der har at dømme over, hvad jeg i saa Henseende skylder at sige eller ikke. Medlem-